

Amb una simple ullada, per precipitada que sigui, a la guia telefònica, o amb una passejada pels carrers de molts pobles i ciutats de Catalunya, n'hi ha ben bé prou per veure com **el nostre país té, darrera seu, una llarga història com a terra d'acollida de gent procedent d'altres indrets, cultures i llengües. I que la té molt més que no cap altra nació de l'estat espanyol.**

Al parlar de polítiques d'immigració, tot fugint de la demagògia excloent, a la defensiva, o del paternalisme d'esquerres, tan inadequat com l'anterior, **parlar clar i català esdevé del tot imprescindible: ni "papers per a tothom", doncs, ni tampoc "aquí no hi cap ningú més".** Perquè és evident que cap país del món, cap ni un, per elevat que sigui el seu nivell de vida, no està en condicions d'assegurar una vida digna a tothom, de tot arreu del món, que vulgui establir-s'hi i treballar. Perquè és clar que, aquí, encara hi cap més gent de fora i n'hi vindrà més en el futur. El que cal és que qui ens vagi arribant ho faci d'una altra manera, amb un altre acolliment i amb una altra consciència per part de tothom. Ni populisme excloent antiestrangers, ni gauchisme caritatiu i benèfic, són cap solució a aquest fenomen.

De tota manera, i en el context de les properes eleccions a les Corts de Madrid, a l'hora d'analitzar les polítiques d'immigració cal tenir ben clar que, actualment, **és l'estat qui té les competències claus en aquest àmbit: política de fronteres, control del flux migratori, fixació de contingents i recursos pressupostaris, mentre que els ajuntaments i la Generalitat han d'espavilar-se com poden, adoptant mesures d'acollida de la població nouvinguda. L'estat ho té tot, però ni utilitza amb encert els instruments de què disposa, ni legisla en la línia adequada, ni aplica la llei, ni vol compartir, delegar o traspasar responsabilitats, sinó tan sols carregar els neulers als altres d'allò que no rutlla.**

L'estat no té política d'immigració, sinó política de fronteres i dolenta, i la llei d'estrangeria no és en absolut l'instrument adequat per a aquest tema. **Fa una gestió caòtica dels fluxos interiors entre territoris, no té cap agilitat en la concessió de permisos per a gent disposada a treballar –perquè de feina n'hi ha i molta!-, ni ha estat capaç d'arribar a convenis satisfactoris amb altres països per a un retorn civilitzat dels immigrants.**

Catalunya ha d'assumir les competències d'immigració per fer una política pròpia en aquest sector, basada en un sistema de drets socials i deures civils, en col·laboració amb els ajuntaments, ja que acull el 25% de la immigració de tot l'estat i també la majoria de la seva població magrebina. I això implica, a través de l'article 150.2 de la constitució, el traspàs de competències de l'estat a la Generalitat per poder aplicar, adequadament, en col·laboració estreta amb els ajuntaments, una política nacional d'immigració, d'acord amb la nostra realitat i les

nostres necessitats. D'aquesta manera serem nosaltres, i no Madrid, qui exercirà, responsablement, el control de fluxos externs i interns de persones extracomunitàries.

Defensem un veritable Pla d'Acollida que faciliti la informació i la formació no sols professional, sinó en tots els àmbits, un Pla que impliqui també els treballadors autòctons, companys de feina dels immigrants, en el coneixement de les característiques bàsiques de la manera de ser, la cultura i els valors dels seus nous companys, per ser integrats a l'empresa i a la societat. Si ningú no informa els immigrants del país on són i quins valors regeixen la vida pública i la convivència, no ho sabran mai.

La nostra és una comunitat nacional, en el si d'un estat amb una tradició històrica i una voluntat actual d'assimilació i homogeneïtzació en clau espanyola. **Per aquest motiu, justament, hem d'abordar aquest tema amb dificultats afegides, no sols per la manca d'instruments adients d'acollida, sinó també per haver-ho de fer lluitant en tot moment contra les pràctiques uniformistes de l'estat. Sense les competències i els recursos necessaris no podrem fer mai una política integral d'immigració, tal com ens convé.**

Per això no podem deixar que una part de la població nouvinguda, com hi ha el perill que passi ara, s'incorpori a la societat catalana al marge o en contra dels signes col·lectius d'identitat d'aquesta societat que l'acull: per exemple, l'actitud en relació a la llengua catalana. La singularitat cultural de la immigració, en cap cas, no pot anul·lar el respecte a la identitat nacional, cultural i lingüística de la societat acollidora. A més a més, **cal considerar el coneixement de la llengua catalana com un instrument útil i indispensable d'arrelament i d'integració activa a la nostra societat.** No cal dir que també serà positiu l'aprenentatge posterior del castellà, però si aprenen primer el català, precisament a causa de l'estructura fonètica de la nostra llengua, els serà més fàcil després ser competents també en castellà i no pas a l'inrevés. **Si no aprenen el català a l'escola o a l'escola d'adults, segurament ja no l'aprendran enlloc. Els nouvinguts tenen dret a parlar català, tenen dret a aprendre la llengua i col·laborar en una societat i un projecte de país que fa del civisme i de la defensa de la llengua com a patrimoni cultural i identitari una de les seves prioritats.**

En aquest mateix sentit cal deixar clara una premissa: no pot haver-hi integració de debò, sense igualtat de drets i de deures. Aquest ha de ser l'objectiu final i qualsevol altre no farà més que allargar, de forma innecessària, la latència permanent d'un conflicte que ens hem d'estalviar. I garantir drets i deures costa diners, molts diners. Per això, la velocitat d'acollida que puguem oferir

a més gent, va del tot lligada a la velocitat de creació d'infraestructures d'acolliment. Si no ho fem així, l'estat del benestar entrarà en crisi i la bola de neu haurà adquirit proporcions alarmants.

Si rebem més immigració, ens caldran més recursos per fer front a les seves necessitats d'atenció social, sense desatendre els autòctons, **i aquests recursos els ha de posar qui els té: el govern espanyol.** I els ha de lliurar a les administracions més properes a la gent que han de fer front, com poden, a trobar sortides davant la població acabada d'instal·lar en el seu municipi. Altrament, tindrem una guerra de pobres per repartir-se les engrunes de la misèria pública

Simplificar els tràmits, sabent en tot moment a quanta gent estem en disposició de poder assegurar unes condicions de vida digna, **faria més fàcil la integració social i l'estabilitat laboral.** Per això cal modificar el marc legal per fer que un immigrant amb feina tingui un contracte en l'espai de temps més curt possible. I que puguin treballar amb les mateixes condicions laborals, salarials i de seguretat en el treball que els autòctons. I, al mateix temps, garantir la igualtat d'oportunitats a l'hora de promocionar-se i ascendir en el lloc de treball, al marge de l'origen geogràfic, la raça, la religió o la llengua.

Tenint en compte que un de cada tres immigrants, aquí, és marroquí i, doncs, en molts casos musulmà, **cal donar una atenció prioritària al fenomen religiós.** Tothom hauria de tenir clar en aquest país, els que ja hi som i els que hi vindran, que la llibertat de creences religioses i la pràctica de qualsevol culte ha de ser compatible amb el respecte als valors democràtics i que l'un s'acaba just allà on pot amenaçar o posar en perill l'altre. El segon, doncs, s'imposa al primer. **La religió és una opció privada, personal. La democràcia és pública, és el sistema de valors civils compartit per tota la ciutadania. Per això cal un pacte per a la laïcitat, un acord marc entre la Generalitat i les diferents comunitats religioses.**

Un exemple clar d'això que diem podria ser el cas de l'Islam a Catalunya. Aquí, la planificació urbanística local depèn de l'autoritat municipal i ningú pot ubicar una església o un equipament públic on vulgui, per més que sigui el propietari del terreny. Com que, per a cert Islam, la seva cosmovisió aplega religió, ordre polític i codi de justícia, no es pot transigir, des de l'acceptació ingènua de "respecte a la diferència cultural", davant certs comportaments intolerants, integristes, masclistes, o antidemocràtics d'alguns caps religiosos

Per altra part, **els nous immigrants en cap cas constitueixen un col·lectiu homogeni.** N'hi ha que procedeixen de pobles oprimits per estats que practiquen polítiques d'alienació cultural i assimilació nacional. No és igual un sahrauí que un marroquí, un equatorià que un romanès, un argentí que un croat. **Com que arriben aquí desconeixent la nostra realitat nacional, cal que ens hi interrelacionem amb mesures que ens singularitzin com a poble, a ells i a nosaltres,**

per evitar que siguin integrats a l'espanyolitat abstractament igualitària i se'n converteixin en agents actius per neutralitzar, al capdavant, les nostres aspiracions nacionals legítimes

Cal que trenquem, que superem el paper subsidiari de la dona, en tants països d'on són originaris molts nous conciutadans nostres. I fer possible que aquí tingui accés a la llengua del país, a cursos d'inserció laboral, al sistema sanitari i a la planificació familiar. En alguns grups, les dones no treballen fora de casa i, en general, disposen de més temps per relacionar-se amb la societat. Van a comprar, a cal metge, a l'escola i tenen una funció primordial en l'educació dels fills. **Si fóssim capaços d'apropar-nos-hi, la integració al país de les noves generacions fóra més fàcil i menys traumàtica. Els canvis de mentalitat, de nous valors, d'una nova llengua, passen per teixir lligams de complicitat.**

Pel que fa als joves, és imprescindible afavorir la seva participació en manifestacions col·lectives de tota mena, que contribueixin a reconèixer-se també en la identitat comuna del conjunt de la ciutadania: **l'associacionisme, l'esport, les festes, poden ser una bona eina d'integració.**

Catalunya hauria de convertir-se, conscientment, en terra d'asil per a exiliats i refugiats polítics, com, a proposta d'ERC, ja va declarar-ho el Parlament per als refugiats berebers. Sahrauis, kurds i demòcrates perseguits d'altres indrets haurien de trobar aquí un referent d'acollida i de complicitat, com tants republicans catalans van trobar-lo a França, Mèxic o l'Argentina.

Aquí, com a tot Europa, caldrà pensar en un nou model de cooperació amb els països en vies de desenvolupament, per contribuir al seu progrés i modernització i millorar-hi les seves condicions de vida. I aplicar d'una vegada el 0,7 dels pressupostos públics a aquest objectiu. I no només donar-los peix. Sinó també una canya. I ensenyar-los a pescar. I, el que és més important, a vendre directament el peix que han pescat, abans que no ho faci qualsevol gran empresa monopolística.

Posar fi al discurs paternalista sobre la immigració és del tot necessari per tal d'assegurar un futur de cohesió i estabilitat social. Aquest tipus de discurs ha fet que durant anys la condició d'immigrants als fills i als néts dels que, procedents de diverses regions d'Espanya, o de Galícia, van instal·lar-se aquí, vam instal·lar-nos aquí, i molts hi vam néixer i tot, per conèixer-hi, fa ja molts i molts anys. **Negar ara la catalanitat dels nous immigrants és marginar-los,** com es va marginar els vinguts durant els 50 i 60 del segle passat i fins i tot els seus fills nascuts i fets com a persones a Catalunya; negar la catalanitat als immigrants és condemnar-los a ser sempre forasters en aquesta terra; és, sovint, tancar-los en un gueto monolingüe castellà, impermeable al

català; és negar-los el dret a ser tan catalans com els altres i, ben sovint, més i tot que certs altres. **Ja n'hi ha prou, doncs, de viure –els uns econòmicament i els altres electoralment– de la bicoca de la immigració castellanoparlant i de la mateixa demagògia anticatalanista amb els nous immigrants.** Prou de condemnar uns ciutadans i ciutadanes a ser, sempre, immigrants. Van arribar immigrants a la terra on viuen i han de morir també immigrants?

Propostes concretes pel que fa a la immigració

- Negociar amb el govern espanyol el **traspàs de competències en:**
 - **el control de fluxos externs i interns** d'immigrants extracomunitaris que els afectin i la fixació dels contingents d'immigrants per part de la Generalitat.
 - **la gestió, per part de la Generalitat, dels permisos de treball a Catalunya.**
 - **La inspecció de treball**, amb la dotació econòmica corresponent

- **Avançar** en la línia d'experiències europees de **concessió de permisos temporals de recerca de treball**

- Reforçar una política **de captació de capital humà qualificat.**

- Negociar amb el Govern de l'Estat el **traspàs i l'augment dels recursos destinats a programes d'acollida i integració** proporcional al nombre d'emigrants que acull.

- Reclamar al Govern de l'Estat la gestió directa del 0'53% de la quota íntegra l'IRPF dedicat a entitats sense afany de lucre i que quantifiqui l'aportació de la ciutadania de Catalunya a través d'aquest 0' 53% destinat a finalitats socials i a avaluar l'aportació que han rebut les diferents entitats catalanes d'aquests fons en els darrers cinc anys.

- **Establir en els països d'origen convenis que defineixin els mecanismes adients per a la contractació de treballadors/es temporers, vetllant pel procediment de contractació i les condicions de treball, allotjament, atenció social i sanitària, i així com les activitats culturals i de lleure.**

- Establir **acords amb el màxim nombre de països d'origen de la immigració que arriba a Catalunya per facilitar el retorn en condicions humanitàries d'aquelles persones**

irregulars que no compleixin cap dels requisits possibles per restar a casa nostra amb els drets socials i la supervivència garantida.

- **Combatre les màfies que especulen amb les expectatives dels immigrants.** La determinació i el control dels fluxos han de ser en qualsevol cas el màxim de transparents.
- **Facilitar l'accés de les persones immigrades a la sanitat pública, complint les normes de funcionament intern, respectant els hàbits culturals i el marc legal, encara que això suposi abandonar pràctiques i costums que son vexatoris i/o constituents de delictes.**
- **Fer possible i agilitzar el procés d'obtenció de papers per als immigrants que ja disposen d'ofertes laborals.**
- Articular **mecanismes per garantir la igualtat d'oportunitats a l'hora de promocionar-se laboralment**, amb independència de l'origen del treballador/ra.
- Impulsar les actuacions inspectores de l'Administració per **controlar l'ocupació clandestina que és font de sobreexplotació econòmica i abusos de tota mena** i sancionar els empresaris que infringeixen la llei.